

וועד העולמי לתיקון חטא המרגלים

גליון # 35

ארגון מוקדש לתיקון חטא המרגלים ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמו שאמרו חז"ל מצות ישוב ארץ ישראל שקולה כנגד כל מצות שבתורה וכמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה.

חודש אב תשס"ב לפ"ק

וּבִשְׁבִיל זֶה נִתְרַצָּה מִשֶּׁה רַבְּנוּ בְּשְׁלִיחוֹת הַמְּרַגְלִים. וְזֶה הִיָּה טְעוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁרָצוּ לִשְׁלַח מְרַגְלִים לְאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל, כִּי מִחֲמַת שְׂרָאוֹ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לָבוֹא לְאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל כִּי אִם עַל - יְדֵי קִבּוּץ נְדָחִים שֶׁהֵם הַנִּיצוּצוֹת הַנְּפוּלִין, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַעֲלוֹתָם כִּי אִם עַל - יְדֵי קִדְשַׁת אֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל, וְאִם כֵּן אֵיךְ אֶפְשֶׁר לָבוֹא לְאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל. עַל - כֵּן נִתְחַכְּמוּ לִשְׁלַח מְרַגְלִים שֶׁהֵיוּ צְדִיקִים גְּדוּלִים כְּדֵי שֶׁהֵם בְּקִדְשָׁתָם יִשְׁבְּרוּ הַמְּנִיעוֹת וַיָּבוֹאוּ לְאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּלוּ שֵׁם קִדְשַׁת אֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֵּן יִחְזְרוּ מִשֵּׁם מִיד. וּבִכֵּן הִזָּה יוֹכְלוּ יִשְׂרָאֵל לְתַקֵּן כָּלִים לְהַעֲלוֹת שָׂאֵר הַנִּיצוּצוֹת מֵאַחַר שֶׁכָּבַר יֵשׁ לָהֶם כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם קִדְשַׁת אֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל עַל - יְדֵי הַמְּרַגְלִים שֶׁכָּבַר הָיוּ בְּאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל וְחִזְרוּ. וְעַל - יְדֵי זֶה יוֹכְלוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לָבוֹא לְאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל בְּנִקְלָה. וּבְאֵמַת הוּא לְכַאוֹרָה עֲצָה נִפְלְאָה. אֲבָל אִזְ הַתְּגַבְּרָה הַסְּטָרָא אַחֲרָא בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוּל מֵאֲד, מֵאַחַר שֶׁרָאֲתָה שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל רוֹצִים כָּלִם לְכַנֵּס לְכָבֶשׂ אֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּזָה הָיוּ מַעֲלִים כָּל הַנִּיצוּצוֹת וְהָיוּ מְכַנְּיִים הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא לְגַמְרִי. עַל - כֵּן הַתְּגַבְּרָה בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוּל עַל הַמְּרַגְלִים עַד שֶׁנִּסְתָּו אַחֲרֶיהָ לְהוֹצִיא דָּבָה עַל הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה. וְעַל - יְדֵי זֶה גָּרְמוּ מֵה שֶׁגָּרְמוּ, שֶׁגָּרְמוּ בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת חֲרַבֵּן בֵּית - הַמִּקְדָּשׁ וְכָל הַגְּלוּיוֹת.

ספר ליקוטי הלכות - הלכות תפלת ערבית הלכה ד

וכמוֹבֵן בְּכַתְּבֵי הָאֲר"י ז"ל שֶׁתִּקְוֶה הַכָּלִים וְהַעוֹלָמוֹת מִחֲדָשׁ הוּא עַל - יְדֵי שְׂמַעְלִין הַנִּיצוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ מֵעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת וּמִמְשִׁיכֵי אֹרֶךְ רַב מִלְּמַעְלָה בְּחִינַת אֹרֶךְ מ"ה הַחֲדָשׁ. וְעַל - יְדֵי זֶה גּוֹרְמִים יַחַד עֲלִיוֹן עַל - יְדֵי בְּחִינַת הַעֲלָאֵת מִיַּין נוֹקְבִין. וְעַל - יְדֵי זֶה נִתְתַּקְּנִים הַעוֹלָמוֹת וְהַכָּלִים וְכוּ'. וְעַקֵּר זֶה הַתִּקּוּן הוּא בְּאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל כְּנִזְכָּר לְעֵיל. אֲבָל אֵיךְ זֹכִין לָבוֹא לְאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵא בְּהָא תִּלְיָא, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַעֲלוֹת אֵלּוֹ הַנִּיצוּצוֹת כִּי אִם עַל - יְדֵי שְׂמַמְשִׁיכֵי אֹרֶךְ רַב מִלְּמַעְלָה שֶׁנִּמְשַׁךְ מִבְּחִינַת הַבְּטוּל וְהַסְּתַפְּלוּת אֶל הַתְּכִלִּית כְּנִזְכָּר לְעֵיל. שְׂזָה זֹכִין בְּאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל דִּיקָא כְּנִזְכָּר לְעֵיל. וְלְאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל אֵי אֶפְשֶׁר לָבוֹא כִּי אִם עַל - יְדֵי תִקּוּן הַכָּלִים שֶׁנַּעֲשִׂין עַל - יְדֵי הַעֲלָאֵת אֵלּוֹ הַנִּיצוּצוֹת וְכְנִזְכָּר לְעֵיל. וְאִם כֵּן מֵהֵיכֵן הַהַתְּחַלָּה. וְעַל - כֵּן מִתְּגַבְּרִין הַמְּנִיעוֹת מֵאֲד קִדְּם שְׂבָאִין לְאֶרֶץ - יִשְׂרָאֵל. כִּי הַקְּלָפוֹת וְסִטְרֵין אַחֲרֵנִין הַנֶּאֱחָזִין מֵאֲד בְּאֵלּוֹ הַנִּיצוּצוֹת הַנְּפוּלִין שֶׁהֵם בְּחִינַת הַנְּשִׁמוֹת

הנדחות, הם מתגברין במניעות עצומות נגד זה שרוצה לבוא לארץ - ישראל להוציא הנשמות והניצוצות מהם. ועל - כן צריכין להתגבר מאד מאד לשבר המניעות העצומות במסירת נפש ואזי על - ידי המסירת נפש שמוסר נפשו בשביל לבוא לארץ - ישראל על - ידי זה נמשך עליו איזה הארה מקדשת ארץ - ישראל לחוץ - לארץ כפי שיהיה לו כח לשבר הקלפות שמהם המניעות ולהעלות משם ניצוצות קדושות, ועל - ידי זה יש לו כח לבא לארץ - ישראל להתבטל שם בתכלית הבטול, ולהסתכל על התכלית ברצוא ושוב, ולקבל משם הארות והשגות התורה נפלאות ונוראות על - ידי הכלים שזכה לתקן על - ידי העלאת הניצוצות שהעלה, על - ידי שבירת המניעות על - ידי גדל מסירת נפשו בשביל לבוא לארץ - ישראל. ועל - כן על - פי רב צריכין לחזור מארץ - ישראל כי מחמת שכל זמן הגלות כל זמן שלא בא עדין משיח צדקנו, עדין אי אפשר לברר כל הניצוצות בשלמות כידוע בכתבים. והצדיק אף - על - פי שברר ותקן והעלה ניצוצות רבות על - ידי נסיעתו לארץ - ישראל על - ידי מסירת נפשו העצום, אף - על - פי - כן עדין נשארו הרבה בחוץ - לארץ - ישראל על - ידי מסירת נפשו העצום, אף - על - פי - כן שיהיה תחלה בארץ - ישראל וכנזכר לעיל. על - כן הוא צריך לחזור מארץ - ישראל לחוץ - לארץ כדי לחזור ולברר ולהעלות ולתקן כל הניצוצות והנשמות הנדחים והנפולים. כי עתה דיקא הוא יכול לתקנם ולהעלותם על - ידי אור קדשת הבטול שהוא קדשת ארץ - ישראל שזכה לקבל שם. שעל - ידי זה עקר תקונם ועלייתם וכנזכר לעיל. וזהו בעצמו בחינת רצוא ושוב. הינו שהצדיק הולך במרוצה במסירת נפש לארץ - ישראל, ואחר כך ושוב ששב משם. וכל זה בשביל תקון העולמות בשביל העלאת הניצוצות והנשמות שנפלו על - ידי בחינת שבירת כלים שגרמו בחטאייהם רחמנא לצלן. וזהו בחינת והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק. כמראה הבזק דיקא, שהם בחינת כלי חרס שנשברו. הינו כפי בחינת השבירת כלים שהם בחינת מראה הבזק, כמו כן צריכין לחזור מהבטול כמה פעמים בבחינת רצוא ושוב. שזהו בחינת מה שחוזרין מארץ - ישראל ששם עקר הבטול. וזהו והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק, שצריכין לקבל החיות מאור הבטול בבחינת רצוא ושוב כמה פעמים כמראה הבזק, ופרש רש"י כאור היוצא מבין החרסים שהוא אור התנוצצות הניצוצות שנפלו בבחינת שבירת כלים כנזכר לעיל. הינו כפי מראה הבזק, הינו כפי הניצוצות שנפלו בבחינת שבירת כלים. כי אי אפשר להעלות הניצוצות בפעם אחת, על - כן צריכין לחזור ולעלות כמה פעמים בבחינת רצוא ושוב כדי לתקן בכל פעם כלים כדי להעלותם בהדרגה ובמדה כסדר. כי כל מה שמעלים ניצוצות יותר מתקנים כלים יותר. וכל מה שמתקנים כלים יותר יכולים להעלות ניצוצות יותר ויותר. כי הא בהא תליא וכנזכר לעיל:

לג) ובשביל זה נתרצה משה רבנו בשליחות המרגלים. וזה היה טעות של ישראל שרצו לשלח מרגלים לארץ - ישראל, כי מחמת שראו שאי אפשר לבוא לארץ - ישראל כי אם על - ידי קבוצ נדחים שהם הניצוצות הנפולים, ואי אפשר להעלותם כי אם על - ידי קדשת ארץ - ישראל, ואם כן איך אפשר לבוא לארץ - ישראל. על - כן נתחכמו לשלח מרגלים שהיו צדיקים גדולים כדי שהם בקדשתם ישברו המניעות ויבואו לארץ - ישראל ויקבלו שם קדשת ארץ - ישראל, ואחר כך יחזרו משם מיד. ובכח הזה יוכלו ישראל לתקן כלים להעלות שאר הניצוצות מאחר שכבר יש להם כח להמשיך עליהם קדשת ארץ - ישראל על - ידי המרגלים שכבר היו בארץ - ישראל וחזרו. ועל - ידי זה יוכלו כל ישראל לבוא לארץ - ישראל בנקל. ובאמת הוא לכאורה עצה נפלאה. אבל אז התגברה הסטרא אחרא בהתגברות גדול מאד, מאחר שראתה שכל ישראל רוצים כלם

לכנס לכב' ש' ארץ - ישראל שבזה היו מעלים כל הניצוצות והיו מכניעים הקלפות והסטרוא אחרא לגמרי. על - כן התגברה בהתגברות גדול על המרגלים עד שנסתו אחריה להוציא דבה על הארץ הקדושה. ועל - ידי זה גרמו מה שגרמו, שגרמו בכיה לדורות חרבן בית - המקדש וכל הגליות. כי באמת ישראל טעו בזה, כי אם אין להם בעצמם כח לשבר המניעות לבוא לארץ - ישראל שהם ששים רבוא נשמות קדושות, איך יהיה כח לשנים עשר מרגלים לשבר תקף הסטרוא אחרא. אדרבא היו צריכים למסור נפשם כלם לילך לארץ - ישראל בלי שום מרגלים רק במסירת נפש ממש. ואז על - ידי מסירת נפשם בודאי היו משברים כל המניעות וכנזכר לעיל, והיו באים לארץ - ישראל בשלום. ומחמת פגם שלהם גרמו שגם משה רבנו עליו השלום לא היה יכול לבוא לארץ - ישראל. כי משה רבנו עליו השלום לפי עצם גדלתו ומעלתו הנוראה אם היה בא לארץ - ישראל היה מעלה כל הניצוצות וכל הנשמות והיה מתקן כל העולמות, ובלי זה לא היה יכול לכנס. אבל *מחמת* *חטא* *המרגלים הנזכרים לעיל, שעל - ידי זה נגזר על כל הדור לבלי לכנס לארץ - ישראל, על - ידי זה לא היה כח למשה להעלות כל הניצוצות והנשמות. על - כן נתגלגל הדבר שפגם במי מריבה, שזה בחינת הפגם שפגם בהמשכת התורה שממשיכין מאור הרשימו של הבטול, שלא המשך מימי הדעת והתורה משם כראוי לפי מדרגתו העצומה באופן שנוכל לבוא לארץ - ישראל. ועל - ידי זה לא היה יכול לבוא לארץ - ישראל. כי משה לא היה יכול לבוא על מנת לחזר משם לפי עצם קדשנותו העצומה, שאם היה בא לשם לארץ - ישראל והיה נכלל ונתבטל שם במקום שהיה נכלל ונתבטל והיה מתקן מה שהיה מתקן, לא היה יכול עוד לחזר משם לחוץ - לארץ. ואם היה נשאר שם משה רבנו היה בהכרח שיעלה לשם כל הניצוצות הנפולין שבעולם, שמהם נעשים הכלים לקבל אור הבטול בארץ - ישראל, ואז עדין לא היה הזמן לזה. על - כן נגזר עליו ה' יתברך שלא יכנס לארץ - ישראל. רק יראה אותה מרחוק. ועל - ידי הראיה בעצמה ימשיך קדשת ארץ - ישראל לחוץ - לארץ כדי שיהיה כח לישראל בכל דור ודור לברר ניצוצות ולקבץ נדחים ולבוא לארץ - ישראל. ועל - כן מסבב ה' יתברך שבכל דור ודור הולכים בני ישראל לארץ - ישראל וחוזרים. פי עכשו קדם ביאת משיח אי אפשר לברר הניצוצות, כי אם על - ידי בחינת זאת שהולכים לארץ - ישראל וחוזרים כדי לברר הניצוצות הנשארם שאי אפשר לבררם כי אם על - ידי שהולכין תחלה לארץ - ישראל וחוזרין משם וכנזכר לעיל. וזה נעשה בכל דור ודור על - ידי הצדיקים האמתיים ואנשיהם עד שיבוא משיח צדקנו ויגמר הברור בשלמות. ואז נשוב לארצנו כלנו ונשב שם לעולם. כי אז באמת יגמר הברור של כל הניצוצות. ויקים בשלמות אם יהיה נדחך וכו' והביאך ה' אל קיר אל הארץ וכו' במהרה בימינו אמן:

(לד) וזהו בחינת כל הגליות של כלל ישראל. שכבר היינו בארץ - ישראל כמה פעמים וחזרנו משם בעת הגליות. וכל זה הוא בחינת הנזכר לעיל. כי מחמת שהניצוצות נפלו בעמקי הקלפות צריכים לבררם בתחבולות רבות. ועקר הוא ההתחלה, כי כל התחלות קשות. וזה מחמת בחינה הנזכר לעיל, מחמת שזה תלוי בזה ואין יודעין מהיכן ההתחלה. כי אי אפשר לבררם כי אם על - ידי ארץ - ישראל, ואי אפשר לבוא לארץ - ישראל כי אם על - ידי שמבררים אותם וכנזכר לעיל. וכן הוא בכל ההתחלות שצריכין להתחיל לשוב לה' יתברך. שאי אפשר להתעורר בתשובה כי אם על - ידי שיתנוצץ לו אור ה' יתברך כדי שיתעורר לשוב. ואי אפשר להזריח לו מאורו יתברך כי אם כשישוב בתשובה, כי כל זר לא יאכל קדש. ואם כן מהיכן ההתחלה. ולפעמים כשה' יתברך מרחם עליו ומזריח לו אורו יתברך לתוך עמק חשכות שלו ונפילתו הגדולה כדי לעוררו בתשובה,

הוא אינו יכול לקבל האור הזה. פי לפי עצם שבירתו לשברי שברים על - ידי מעשיו הרעים הכל הוא אצלו בחינת רבוי אור. ועל - פי באמת מזדמן על - פי רב שמתעורר האדם בתשובה איזה זמן ואחר כך נופל מזה. וכן יזדמן כמה פעמים. וזהו בחינת כל הגליות בכלליות ישראל, שכשבאו לארץ - ישראל נפלו יותר מחמת של א נזהרו להתקדש ביותר כראוי לפי קדשת ארץ - ישראל. כי בהיכל המלך בודאי צריכים לזהר להיות בנקיות ובטהרה יותר ויותר. ומחמת של א נזהרו בזה, על - פי הנה אצלם שם הכל בבחינת רבוי אור. שעל - ידי זה עקר שבירת כלים שמשם התגברות הסטרא אחרא. על - פי חטאו שם יותר, עד אשר מפני חטאינו גלינו מארצנו זה כמה פעמים. אבל אף - על - פי - כי אין רוממה. ואתה מרום לעולם ה' ופרש רש"י לעולם ידך על העליונה. כי אף - על - פי - כי בכל הגאלות הראשונות שהיו ישראל בארץ - ישראל תקנו בכל פעם תקונים הרבה, ונשאר רשימות הרבה כדי שיהיה כח לתקן כלים לקבל אור השגת אל קותו. כי אף - על - פי שאחר כך כשחטאו נתקלקלו יותר כל התקונים שתקנו קדם, אף - על - פי - כי נשאר מהם רשימות הרבה, אשר בכח הזה אנו חיים בגלות ויש לנו כח לקבל איזה התנוצצות מידיעת אל קותו ויתברך ואמונתו הקדושה. וכמו כן הוא בכל אדם ובכל זמן. שאף - על - פי שמתחיל פעמים הרבה אין מספר בעבודת ה' ויתברך ונופל בכל פעם, אפלו אם נפילתו גדולה מאד רחמנא לצלן אפלו מי שנופל חס ושלום לעברות ממש רחמנא לצלן, אף - על - פי - כי כל מה שהתחיל איזה התחלה בכל פעם אינו נאבד לעולם, כי אף - על - פי שבשעת הנפילה נתקלקל הכל אף - על - פי - כי נשאר תמיד רשימה מכל עבודה ועבודה ומכל התחלה והתחלה. ואלו הרשימות הם תקונים נפלאים והם נצרכים ומכרחים מאד אל בנין הקדשה שצריכין להקים. כי אנחנו צריכין עכשו שיבוא משיח צדקנו שיהיה גאלה שלמה שאין אחריה גלות. וצריכין להקים בנין הקדשה בנין שלם בדרך נפלא של א יהרס לעולם. וצריכין לאסוף כל נדחי ישראל ולקבצם יחד בקדשה שנית. ולא ישאר שום ניצוץ ונשמה נדח בחוץ, כי הוא יתברך ברחמיו חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח. על - פי צריכין לבנין זה כלים רבים לאין מספר. וצריכין להם כלי אמנות הרבה בלי שעור:

וכמו ששמעתי פעם אחת מפי רבנו הקדוש זכרוננו לברכה שאמר בזה הלשון אני יכול לעשות כלים נפלאים אבל החסרון שאני צריך לעשות גם את הכלי אמנות שקורין (גיציג) על - פי עכשו בדורות הללו בעקבא דמשיחא שהסטרא אחרא התפשטה והתגברה מאד מאד לארכה ולרחבה מחמת שהיא רואה שעוד מעט מעט יבוא משיח ויוציא בלעה מפיה. על - פי כל מה שאחד מישראל עושה לפעמים איזה דבר שבקדשה הן למוד התורה או תפלה או צדקה וגמילות חסדים או שארי איזה מצוות. הכל הוא יקר מאד מאד בעיני ה' ויתברך. והוא נצרך מאד מאד לבעל השדה העוסק בתקוני השדה, שהוא תקון כל הנשמות וכל העולמות. כי כל דבר שבקדשה גדול או קטן הכל נצרך לו מאד לבנין הקדשה שהוא עוסק לבנות. ועל - פי אף - על - פי שזה האדם שעשה הדבר שבקדשה או עסק כבר קצת בעבודת ה' ימים או שנים נפל אחר כך. אפלו אם נפילתו גדולה מאד רחמנא לצלן, ואפלו אם חזר ונתעורר לעבודת ה' ויתברך וחזר ונפל וכן היה כמה פעמים אין מספר, אפלו אם יהיה איך שיהיה, אף - על - פי - כי תדע ותאמין באמונה שלמה שאין שום דבור ולא שום עבודה קלה נאבד לעולם. ואפלו התעוררות בעלמא ומחשבה טובה אינו נאבד לעולם. וכמו שאיתא בזה הר הקדוש לית רעותא טבא דאתאבד וכו'. כי תכף כשנתעורר באיזה התעוררות בעלמא מכל שכן כשעושה איזה עבדא דקדשה, תכף חוטף אותו

הצדיק האמת שבכל דור העוסק בתקון השדה, הוא חוטף אותו ומכניס אותו למקום שמכניס לצ'רך הבנין הנפלא והנורא שהוא עוסק לבנות להכניס לשם כל הנדחים שבועולם ול'א ישאר אחד מהם בחוץ. וכמוכן מדברי רבנו זכרוננו לברכה בהתורה תקעו - ג (בלקוטי תנינא סימן ח) בענין רבוי הבתים הנפלאים שנתוספין בלי שעור כשנתוסף שכן אחד לדבר שבקדשה. עין שם על פסוק ובל' אמר שכן חליתי וכו'. מוכן ומב'אר שם שכשיש למשל עשרים אנשים עוסקים בתפלה כשבא ונתוסף להם עוד אחד, אזי נתרבין הבתים של התפלה בלי שעור, כי כשנתוסף אות אחד על צרוף של עשרים אותיות אזי נצטרפין כל האותיות אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב וכו' עין שם. ורבנו זכרוננו לברכה דקדק וקרא הנתוסף בשם שכן, וכמרמז בפסוק ובל' אמר שכן חליתי, 'שכן' דיקא. כמו מי שדר בשכנות אצל איזה בעל הבית שהוא רק לפי שעה, ואחר כך במשך הזמן יוצא משם. כמו כן כשנתוסף אדם אל הקדשה, אף - על - פי שהוא בבחינת שכנות שאינו נקבע עמהם בקביעות, אף - על - פי - כן על - ידי שכן בעלמא לדבר שבקדשה שהוא רק לפי שעה, נתוספין גם - כן הבתים של התפלה בלי שעור וערך ומספר וכו' כמב'אר שם. ונעשה על ידו שעשועים גדולים למעלה בלי שעור אף - על - פי שאחר כך נתרחק כמו השכן:

וכן רואין בחוש למשל כשיש תשעה אנשים וצריכין לומר דבר שבקדשה קדיש או קדשה אפלו אם כלם צדיקים גדולים אינם יכולים לומר הקדשה בתשעה, וכשבא אצלם אחד אפלו הפחות שבפחותים מן השוק לפי שעה ומצרפים אותו למנין אף - על - פי שתכף ומיד חוזר אל השוק, אף - על - פי - כן כמה שעשועים גרם לה' יתברך, כי כל הקדשה נגמר על ידו ואפלו אם היה שם מנין בלעדו, ואפלו אם היו שם כמה מנינים, אף - על - פי - כן כל מה שנתוסף נפש אחת מישראל נתוסף קדשתו וכבודו יתברך יותר ויותר, פי בר'ב עם הדרת מלך, על - כן תכף כשנצטרף עמהם עוד אחד נתרבה הקדשה יותר ויותר. אדרבה כל מה שמתחברין יותר אנשים בקדשה כשנתוסף עליהם עוד אחד נעשה על ידו תקונים ובנינים נפלאים הרבה הרבה יותר ויותר אלפי אלפים ורבי רבבות בלי שעור. כמוכן היטב בהתורה תקעו הנזכר לעיל בענין של'ש אבנים בונות ששה בתים וכו'. חמש, מאה ועשרים שש, שבע מאות עשרים כו' וכו' מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. עין שם והבן היטב:

נמצא שכל מה שהאדם עושה איזה עבדא בעלמא בעבודתו יתברך, אף - על - פי שאחר כך עושה מה שעושה חס ושלום, אף - על - פי - כן ז'את העבדא אינה נאבדת לעולם וכבר נצטרפה אל הבנין הנפלא, וגרמה תקון גדול לבנין הקדשה, ונתרבה כמה אלפים ורבי רבבות בתים על ידה וכנזכר לעיל. ואם יחזק את עצמו בכל פעם כל ימי חייו להתחיל בכל פעם מחדש אפלו אם יעבר'ר עליו מה שיעבר', אזי סוף כל סוף יתקבצו כל אלו התקונים שגרם בכל עבודה ובכל התחלה, וכלם יתקבצו לעזרתו לחזקו ולאמצו לשוב לה' יתברך באמת. ואם ראשיתו מצער אחריתו ישגא מא'ד, ואז יראה מה שפעל על - ידי כל עבדא שבקדשה שאין שום דבר נאבד לעולם. וכן הוא בכלליות ישראל שכל התקונים שנעשו על - ידי הגאלות הראשונות אף - על - פי שאחר כך נתקלקלו בחטאינו, אף - על - פי - כן נשאר מהם רשימות נפלאות. ומשיח צדקנו משתמש עמהם לצ'רך הבנין האחרון שעוסק לבנות שכלם מכרחים לו. וכשיגמר בנינו ויבוא ויגאלנו במהרה בימינו, אז יראו עינינו וישמח לבנו מג'דל התקונים שנעשו על - ידי כל גאלה

וּגְאֵלָהּ וְעַל - יְדֵי כָּל עֲבוּדָה וְעִבּוּדָה בְּכָל־לַיּוֹת וּבַפְּרֻטִּיּוֹת. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אֲהַבֵּת
 כְּלוּל תִּיךְ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר וְכוּ'. וְכָתִיב תְּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מִרְאֵשׁ אֲמֵנָה מִרְאֵשׁ שְׁנֵי וְחֶרְמוֹן
 מִמַּעֲוֹנוֹת אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי נְמִרִים. שֶׁפְּרוּשׁוֹ שֶׁבַסּוֹף יִזְכָּר לָנוּ ה' יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל הַחֲסָדִים וְהַזְכִּיּוֹת
 שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מִן הַהִתְחַלָּה שֶׁהִלְכְּנוּ אַחֲרָיו בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה. וְעִבְרָנוּ בְּמַעֲוֹנוֹת אֲרִיּוֹת בְּהַרְרֵי
 נְמִרִים וְכוּ'. נִמְצָא שְׂאֵף - עַל - פִּי שְׂאֵחַר כֶּךָ עָשׂוּ יִשְׂרָאֵל מִה שֶׁעָשׂוּ, עַד שֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת - הַמְקֻדָּשׁ
 בְּעוֹנוֹתֵיהֶם וְגָלוּ מֵאֶרֶץ. וְלֹא הוֹעִיל לָהֶם כָּל הַזְכִּיּוֹת הָאֵלֶּה, מֵאַחַר שֶׁמִּרְחָקָם כָּל כֶּךָ בְּגִלְיוֹת
 כְּאֵלֶּה בְּצִרוֹת כְּאֵלֶּה שֶׁעָבְרוּ עַל יִשְׂרָאֵל בְּלִי שְׁעוֹר רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְכֵמוֹ שֶׁכָּתוּב לְמָה תֹּאמַר יַעֲקֹב
 וְכוּ' נִסְתַּרְהָ דֶּרֶכִי מִה' וּמֵאֵל קִי מִשְׁפָּטֵי יַעֲבֹר. וְכָתִיב אִף זִנְחַת וְתַכְלִימֵנוּ וְכוּ'. וְכָתִיב וְתֹאמַר צִיּוֹן
 עֲזַבְנִי ה' וְאֲדֹנָי שִׁכְחֵנִי. אֲבָל בְּאֵמֶת אֵינוֹ כֵּן, וְכֵמוֹ שֶׁמִּסִּיִּם הַפְּסוּקִים הַתְּשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה וְכוּ' גַם אֵלֶּה
 תְּשַׁכְּחָנָה וְאֵנִי כִי לֹא אֶשְׁכַּחְךָ. הַיְנוֹ שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף נָשׁוּב לָהּ יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת, וְכָל הַמַּעֲשִׂים רָעִים
 שֶׁלָּנוּ יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ. אֲבָל כָּל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה טוֹבָה לֹא יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ,
 בְּחִינַת גַּם אֵלֶּה תְּשַׁכְּחָנָה וְאֵנִי כִי לֹא אֶשְׁכַּחְךָ שֶׁדָּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוּם לְבִרְכָה שֶׁמַּעֲשֵׂה הַעֲגָל
 שֶׁאִמְרוּ אֵלֶּה אֵל קִי וְכוּ' יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ. אֲבָל זְכוֹת קְבֵלַת הַתּוֹרָה שֶׁקָּבְלוּ אֵל קוּתוֹ יִתְבָּרַךְ
 עֲלֵיהֶם בְּחִינַת 'אֵנִי כִי ה' אֵל קִי' זֶה לֹא יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם. וְכֵן הוּא בַּפְּרֻטִּיּוֹת בְּכָל אָדָם וּבְכָל
 זְמַן, שְׂאֵף - עַל - פִּי שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מִה שֶׁעוֹבֵר, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלּוּ אֵין מוֹעִיל כָּלֵל חֵס וְשְׁלוֹם מִה
 שֶׁהִתְחִיל לַפְּעָמִים מַעַט בְּעִבּוּדֵת ה', מֵאַחַר שֶׁרֹאָה שֶׁרְחוּק כָּל כֶּךָ, אִף - עַל - פִּי - כֵּן בַּסּוֹף יִרְאֶה
 מִה שֶׁפָּעַל בְּתַחֲלָה, בְּבְחִינַת תְּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מִרְאֵשׁ אֲמֵנָה כְּנִזְכָּר לְעִיל. עַל - כֵּן צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק
 תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיּוֹ לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי. וְלִית רְעוּתָא טְבָא
 דְּאִתְאַבְד. וְכֵמוֹ שֶׁאִמְר רַבְּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה עַל פְּסוּקֵי בְּשׂוֹא גְלוּ אֶתְהָ תְּשַׁבְּחָם, שֶׁכָּל מִה שֶׁהָאָדָם
 מְנַשֵּׂא עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם לָהּ יִתְבָּרַךְ אִף - עַל - פִּי שֶׁאֵינוֹ עוֹלָה בְּיָדוֹ חֵס וְשְׁלוֹם לְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבָּרַךְ
 כִּי נוֹפֵל אַחַר כֶּךָ רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אִף - עַל - פִּי - כֵּן זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא מִתְחַזֵּק וּמִגְבִּיָּה וּמְנַשֵּׂא עֲצָמוֹ
 בְּכָל פַּעַם לָהּ יִתְבָּרַךְ, זֶהוּ שֶׁבְּחָא דִּילִיָּה וְיִקְרָא דִּילִיָּה:

ה' יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה בְּעֲזָרָנוּ לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת בְּמַהֲרָה בְּמַהֲרָה.
 אִמֵּן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

וועד העולמי לתיקון חטא המרגלים